

మల్లెపూలు

నాకు చిన్నతనంనుంచి పూలు కట్టడం ఒక హాబీ అది అందరికీ రాదు అని యీ విషయంలో కొంచెం గర్వంగా వుండేది. ఎందుకంటే మా అమ్మకు, మా అక్కకు చివరకు నా డియరెస్టు ఫ్రెండ్ రాణీకి కూడా రాదు. మా పూళ్ళో మల్లెపూలు చాలా చవక. అందువల్ల ప్రతిరోజు సాయంత్రం నాన్న అప్పసునుంచి వస్తూ తెచ్చేవారు. నేను శ్రద్ధగా అందంగా కట్టేదాన్ని. రాణీ వాళ్ళు ఎప్పుడన్నా తీసుకున్నా నన్ను పిలిచి (ప్రక్క ప్రక్క యిళ్ళుకాబట్టి) కట్టమనేది వాళ్ళ అమ్మ. నేను కడుతూవుంటే రాణీ సిద్ధంగా పూలు చేతి కందిస్తూ కబుర్లు చెప్పేది.

మా పరీక్షలు దగ్గర వడుతున్నాయి. సీరియస్ గా చదవాలి అనుకున్నాము. "రోజూ పూలు తెచ్చి ఆ పిల్లముందు పోస్తే.... ఓ గంటపైమ్ వేస్తు తేకండి" అని సీరియస్ గా వార్నింగ్ ఇచ్చింది అమ్మ నాన్నగారికి. నాన్న కూడా ఎప్పుడన్నా తప్పించి తేవటం మానేశారు.

ఓరోజు రాత్రి అంటే ఎనిమిదిగంటలు అయివుంటుంది భోజనం చేసి భుక్తాయానం తీర్చుకోను చావమీద కూర్చుని. గోడకాను కొని కాళ్ళుజాపుకొని ఆలోచిస్తూ వున్నాను. అంతలో రాణీవాళ్ళ పనిపిల్ల "ఏంచేస్తున్నా రమ్మా...." అంటూ పెద్దపొట్లం తెచ్చింది. "ఏమిటి... ?" "పూలు-మల్లెపూలమ్మా.. అమ్మగారు సలీసుగా వున్నాయని పట్టు కొచ్చారట మిమ్మల్ని కట్టమని అమ్మగారు యిచ్చి రమ్మన్నారు.... కద్రా రమ్మా...." అడిగింది. "సరే పెట్టు...." అంటూ లోపలికి వెళ్ళి దారం తెచ్చుకొన్నాను. ఆ పిల్ల వెళ్ళి పోయింది. పొట్లం విప్పాను. చిత్రం.... ఓట్టి కాగితమే.... వీట్ గా పొట్లంలా కట్టి వుంది. బాగా చూస్తే నన్నని అక్షరాలతో "ఎప్రిల్ ఫూర్ మేడమ్" అని వుంది. చెప్పొద్దూ... నాకు కోపం కన్న సంతోషం వేసింది.... పూలు లేకపోవటమేగాక. నన్ను ఏప్రిల్ ఫూర్ అనడంగా చేయటం.... అదీ మల్లెలతో... ఫూర్ చేసినా యింత అందంగా చేస్తారని నా ఫ్రెండ్ దగ్గర మొదటిసారిగా తెలుసుకున్నాను.

—ఆర్. కుసుమ

శ్రీశ్రీ కవితలు

అరసంలో. విరసంలో
మురిగినఅధివాస్తవికుల మొత్తం
కథలో

సరిలేని పేరు పొందిన
సిరులే-శ్రీశ్రీ కవితలు సిరిసిరి
మువ్వా!

ప్రాసక్రీడలు. లిమరు
క్రాసక్రీడలు. నయాగరాలై దూకే
ఊసులు. కవితా సతికే
నేనలు-శ్రీశ్రీ కవితలు సిరిసిరి
మువ్వా!

కమ్మరి కొలిమీ తమదై.
కుమ్మరిసారే తమదయి. కూలీనాళి
కొమ్ములు కానే బాధల
చిమ్ములు-శ్రీశ్రీ కవితలు సిరిసిరి
మువ్వా!

దోలలు రసరాజ్యానికి.
ఊళలు కేదారగోళ. లూలలు
చాంపే

యాలా ఆనందాలకు
సీలలు శ్రీశ్రీ కవితలు సిరిసిరి
మువ్వా!

పరుగులు తీనే త్రాచులు.
ఉరకలు వేనేటి రేచు లుద్రేకాలై
కురిసెను నేలను నాలుగు
చెరగులు-శ్రీశ్రీ కవితలు సిరిసిరి
మువ్వా!

మ్రోగే కంచు నగరా.
లూగే ఉరి కొయ్యమీద
కుత్సాహంగా
సాగే వీరులు చూపే
చేగలు-శ్రీశ్రీ కవితలు సిరిసిరి
మువ్వా!

—ఉపాధ్యాయ

సస్పెన్స్

'అర్జునరావు'కి రచయితగా. ముఖ్యంగా సస్పెన్స్ రచయితగా చాలా పేరు వచ్చింది. అందుకోసం అతను కొన్ని వందల రచనలేసు చేయలేదు. అతను వ్రాసినది ఒక్కటే ఒక్క నవల. అయినా గాని అతనికి ఉన్నటువంటి అభిమానులు మరే రచయితకీ లేరంటే అతిశయోక్తి కాదు. ఆ నవల సీరియల్ గా వచ్చి అందరినీ 'థ్రిల్'లో ముంచటమే కాకుండా నవలగా వెలువడిన మొదటి సంవత్సరంలోనే లక్ష కాపీలు అమ్మి రికార్డు సృష్టించింది. ఆ నవలను సినిమాగా తీయడానికి పది మంది పేరు పొందిన నిర్మాతలు అతని చుట్టూ కాళ్ళరిగేలా తిరుగుతున్నారు.

మిగిలిన రచయితలలాగా స్వంతి డబ్బుతో కాకుండా అభిమానుల ఆదరాభిమానాలతోనే అతనికి అభినందనసభ ఏర్పాటు చేయబడింది. ఆ సభకు మహామహులంతా హాజరు అయ్యారు. ఒక సుప్రసిద్ధ హీరో మాట్లాడుతూ— "అసలు ఆ నవల గొప్పతనమంతా ఆయన మలచిన ఆ సస్పెన్స్ లోనే వున్నది. ఆ ఆలోచన వచ్చినందుకే ఆయనను అభినందించాలి" అని అన్నారు.

అప్పుడు వచ్చింది మిసెస్ అర్జునరావుకు ఒక పెద్ద అనుమానం. అక్కడే తన సంశయం తీర్చుకుందామనుకుని. మళ్ళీ మనసు మార్చుకున్నది.

ఆ రాత్రి యింటివద్ద మిసెస్ అర్జునరావు తన శ్రీవారితో "నాకో చిన్న అనుమానం. నేనేగదా నవలనంతా ఫెయిర్ చేసింది. అయినాగాని నాకు కలగని ఆ సస్పెన్స్ యింతమందికి కలగటం అశ్చర్యంగా వున్నది" అన్నది అతని గుండీలు సరిచేస్తూ.

ఒక చిన్న చిరునవ్వు నవ్వాడు అర్జునరావు. తర్వాత నెమ్మదిగా. "సీరియల్ ని వంపించేటప్పుడు పొరపాటున ఒక చాప్టర్ మిస్సయింది" అంటూ అసలు 'ముడి' విప్పాడు.

గమనిక: పొరపాటువలన కూడా సస్పెన్స్ విజృంభిస్తుంది. కనుక పాఠకులూ జాగ్రత్త!

—ఎన్.పి.